

NORSK KENNEL KLUB

Hundeeiernes organisasjon

Hund til
nytte og glede.

Oslo, 22. april 2004

Det Kgl Justis- og Politidepartement
Postboks 8005 – Dep
0030 Oslo

Deres ref: 2004/02824 PPL/MSv

**Ad: Departementets forslag til forskrift om hunder
– høringsuttalelse fra Norsk Kennel Klub.**

Til Justisdepartementets utkast til "forskrift for hunder", datert 03.03.04, avgir hermed Norsk Kennel Klub (NKK) slik høringsuttalelse:

I Innledende bemerkninger

NKK med sine 215 samarbeidende klubber fordømmer det som kalles "kamphundsport". Dette er organisert dyreplageri som er straffbart i henhold til dyrevernloven.

NKK støtter derfor de tiltak som kan lede til at slik virksomhet begrenses eller helst bringes til opphør så sant slike tiltak ligger innenfor normal rettshåndhevelse.

Imidlertid må man beklageligvis konstatere at i de 12 år man har hatt lov av 4. juli 1991, nr. 48. om forbud mot innførsel, hold og avl av farlige hunder (også kalt "kamphundloven"), er forholdene blitt langt verre enn de var tidligere.

Den gang loven ble vedtatt var det tale om mindre enn 20 hunder av "rasen" pitbull terrier. Hensikten med loven var at man skulle forsøke å stanse en utvikling av kamphundmiljøene.

Etter det NKK erfarer, regner politiet med at det i Norge nå er rundt regnet 1.000 pitbull / "pitbull lignende" hunder. Dette viser dessverre at den midlertidige lov av 4. juli 1991 og håndhevelsen av den ikke har ledet til noen bedring av forholdene.

Departementet anfører i sitt høringsbrev at bestemmelser gitt i den tidligere midlertidig lov om farlige hunder ikke er gjenstand for høring begrunnet med at det ikke foreslås noen realitetsendring. NKK finner allikevel på prinsipielt grunnlag grunn til å stille spørsmål ved om dette er samsvarende med gjeldende lovverk, da en slik midlertidig bestemmelse nå gjøres permanent, noe som uansett må oppfattes som en vesentlig endring uten at noen er gitt anledning til å uttale seg om saken.

II Om forbud mot yterligere hunderaser

I lys av den senere tids utvikling og nyere forskning, er NKK kommet til at man ikke bør innføre forbud mot hunderaser.

I denne forbindelse vises det til Norges veterinærhøgskoles uttalelse, referert i proposisjonen til ny hundelov, side 178 – første spalte nederst, hvor det heter:

"I utgangspunktet er trolig forbud på rasenivå ikke hensiktsmessig eller riktig. Dette fordi det verken finnes noen god test / definisjon / muligheter for kontroll av rase og fordi det trolig er større variasjoner innenfor en rase enn mellom raser når det gjelder atferd. Det er farlige hunder en bør søke å unngå, ikke rase."

NKK tiltrer denne uttalelse, og Justisdepartementets antydning om senere utvidelse av raseforbud er feil vei å gå.

I proposisjonen anfører Justisdepartementet at nye hundetyper av blant annet terriertypene kan bli aktuelle ved utvidelse av forbudet. I denne forbindelse må det nevnes at i Norge er det registrert 30 terrierraser. De minste terrierne veier fra 2 - 3 kg og de største 25 – 30 kg – f.eks airedale terrier.

III Om amerikansk staffordshire terrier

NKK forventer at Justisdepartementet klargjør at et eventuelt forbud mot rasen amerikansk staffordshire terrier (amstaff) som sådan er forenlig med EØS-avtalen og at dette er klarert med kontrollorganet ESA.

NKK begjærer at svaret fra ESA med begrunnelse blir offentliggjort i sin helhet.

For øvrig kan ikke NKK tilbakholde den bemerkning at et forbud mot amstaff vil representere et beklagelig tilbakesteg for alminnelig rettshåndhevelse.

Hunder av denne rase har i alminnelighet vært oppfattet som familie- og barnevennlige. De som har disse hunder er, som hundeeiere flest, uten onde eller ulovlige hensikter.

Enkelte personer og grupper er det hevdet har utnyttet den tilsynelatende likhet med pitbullen på ulike måter som:

- Bedrageri / forfalskning av NKKs registreringsbevis.
- Å parre en registrert amstaff tisse med en pitbull og løgnaktig oppgi en registrert amstaff som far.
- Ved å kalle pitbull for amstaff.

Rett eller galt så er alt dette i den hensikt å kamuflere ulovlige og straffbare handlinger inkludert kamphundvirksomhet.

Det man altså vil gjøre er å utsette den alminnelige lovlydige amstaffeier for et inngrep av ekspropriasjonsartet karakter, uten noen form for erstatning, til bekvemmelighet for politiet og påtalemyndighetene.

Endelig har Justisdepartementet sett helt bort fra de gentester som fra 01.01.02 er obligatorisk ved registrering av amstaffvalper i hunderegisteret. Disse tester blir tatt av begge foreldre og av valpen(c). Det genetiske materiale blir langtids oppbevart. Dette vil si at når valpen(e) etter hvert får etterkommere, kan genmateriale kontrolleres.

Gentest og registrering av disse valpene medfører at navn, adresse og telefonnummer på eier (kjøper) er kjent fra første stund. Det synes helt usannsynlig at de med eventuelle uønskede/uakseptable formål for et hundekjøp vil gå frem på en slik måte, like lite som annen kriminell virksomhet begynner med at gjerningsmann oppgir fulle personalia.

Uten at det endrer NKKs prinsipielle oppfatning, bør i tilfelle det subsidiert innføres at det er tillatt for medlemmer av NKKs organisasjon å eie amstaff registrert i NKKs register - jfr. de betraktninger som er gitt ovenfor.

For øvrig vises det til bemerkningene i forslaget § 2 angående amstaffhundene.

IV Om obligatorisk identitetsmerking av alle hunder

Justisdepartementet forbigår i sitt notat spørsmålet om obligatorisk identitetsmerking (ID-merking) av alle hunder – jfr hundelovens § 13, 2. ledd.

NKK er av den bestemte oppfatning at slik ID-merking er av avgjørende betydning for å komme hundekampvirksomheten og uønsket hundehold til livs. Man viser til nedenstående bemerkninger til forskriftsutkastets § 2.

Det foreligger ingen sikker statistikk over antall hunder i Norge. NKK regner med ca 300.000. mens man i proposisjonen legger til grunn 300. - 400.000 hunder.

I NKKs hunderegister, som er stambok for alle godkjente raser i Norge, innføres årlig ca 25.000 hunder.

For hver enkelt hund utstedes et registreringsbevis. Dette angir hundens navn, fødselsdato, rase og eventuelt fargevariant, samt oppdretter og eiers navn og adresser. Dertil er oppgitt hundens foreldre, besteforeldre og oldeforeldre – alle med registreringsnummer.

Som det bør fremgå av dette, er det bare raserene hunder som innføres i hunderegistret. Dette er et grunnleggende prinsipp. Hvis NKK oppdager omgåelser, vil dette lede til avregistrering av de hunder det gjelder. Samtidig vil den eller de ansvarlige bli rammet av de strengeste disiplinære forføyninger som NKKs lover og avtalen med de samarbeidende klubber gir hjemmel for.

Det skal også nevnes at eierskrifter som regel blir meldt.

Omkring 1970-80 begynte man med den første ID-merking av hunder. Dette ble gjort ved at et nummer ble tatovert på innsiden av hundens øre. Dette nummer blir innført i et sentralt register, slik at man senere kunne finne frem til eieren.

I begynnelsen av 1990-tallet kom så ordningen ved at ID-merking ble foretatt ved at en elektronisk microchip ble implantert under huden på hundens hals/nakke.

Ved elektronisk avlesning av denne microchip, får man frem hundens ID-nummer, som er innført i NKKs sentrale ID-register. Dette nummer leder frem til opplysninger om hundens navn, dens registreringsnummer i NKKs hunderegister, samt eiers navn, adresse og eventuelt telefonnummer.

Fra 01.01.98 har videre NKK krevd, ved registrering av valper, at begge foreldredyr er ID-merket.

Dagens situasjon er nå at de aller fleste hunder som innføres i NKKs hunderegister er ID-merket. (Av snaut 24.000 hunder innført i hunderegistret i 2002 er nå 15.000 ID-merket.)

I NKKs ID-register innføres gjennomgående kun registrerte (renrasede) hunder. Kun et lite fåtall er uregistrerte.

Når det så gjelder de rundt regnet 150.–200.000 hunder som ikke er innført i NKKs ID-register, har man meget usikre opplysninger.

Den norske Veterinærforening har etablert Dyreidentitet AS. Dette selskap registrerer ID-merkede hunder, også uregistrerte. Antallet uregistrerte hunder som er innført har NKK ikke nøyaktig oversikt over, men det må antas å være forholdsvis lite i forhold til det totale antall hunder.

Den informasjon som er registrert om eierforhold osv på de uregistrerte hunder bygger utelukkende på eiers egne opplysninger og ikke som ved registrerte hunder, hvor personopplysninger om eier gis av oppdretter av hunden (oppdretter er eneste som kan forestå registrering i NKKs registre med påfølgende utstedelse av stambok/registreringsbevis).

Hva gjelder det angitte krav om "minstedokumentasjon", vil da faktisk flertallet av de uregistrerte hunder være avskåret fra og i det hele tatt ha mulighet til å oppfylle dette.

Til departementets orientering arbeides det og nå med en sammenslåing av de 2 ID-registre som er nevnt foran.

NKK ønsker, som nevnt foran, at det innføres krav om obligatorisk ID-merking av **alle** hunder i Norge og ber Justisdepartementet ta nødvendige initiativ i så måte snarest mulig. Ved et slik krav må det for hunder som **ikke** er innført i NKKs hunderegister, stilles lempeligere krav til dokumentasjon enn det som nå er foreslått av departementet - jfr. begrunnelse gitt ovenfor.

V Om ulvehybrider og tsjekkosllovakisk ulvehund

NKK er enig i at blanding av ulv og hund ikke er akseptabelt.

Derimot er man imot forbudet mot tsjekkosllovakisk ulvehund. Dette er en etablert rase, godkjent av den internasjonale kennelklubborganisasjon – FCI. Rasen kan dermed ikke anses eller oppfattes som en ulveblanding eller ulvehybrid. Det er antatt at alle hunder opprinnelig stammer fra domestiserte ulver. Dette gjelder også den tsjekkosllovakiske ulvehund.

NKK må anta at når Justisdepartementet i proposisjonen legger til grunn at denne hundetypen krever mye av sin eier, bygger dette på ren antakelse.

NKK er ikke kjent med at hunder av denne rase skal ha voldt skade på mennesker eller andre dyr, hva heller ikke Justisdepartementet har brakt i erfaring.

Avslutningsvis må det også fremheves at tsjekkosllovakisk ulvehund **ikke** omfattes av Stortingets anmodningsvedtak av 16. juni 2003.

VI Bemerkninger til utkastets § 2

I følgeskrivet til vedtektsutkastet er inntatt at man kun ønsker synspunkter vedrørende forslaget om forbud mot amerikansk staffordshire terrier og tsjekkosllovakisk ulvehund og ulveblandinger.

NKK anser seg allikevel berettiget til å knytte en del bemerkninger til utkastet til § 2 i forskriften.

Departementet anfører at, bortsett fra bestemmelsene om amerikansk staffordshire terrier og tsjekkosllovakisk ulvehund, representerer forslaget ingen realitetsendring i forhold til den gjeldende forskrift i henhold til kamphundloven. Men, slik at det er foretatt en forenkling.

NKK mener at når det i utkastets § 2, 2. ledd, er innført et krav til en "minstedokumentasjon", er dette en skjerpelse i forhold til den någjeldende forskrift. Denne skjerpelse er

ikke begrunnet.

En ting for seg er at man ved innførsel av hund til Norge kan stille strenge krav til dokumentasjon. Dette var vel opprinnelig det de første forskrifter i henhold til kamphundloven tok sikte på.

Annerledes stiller det seg for hunder som er avlet og holdt her i landet.

Foran, i punkt V, er redegjort for at en betydelig andel av hundene i Norge ikke er ID-merket og heller ikke er innført i noe register med tilknyttet stambok. Riktignok er det så at etter utkastets § 2, 1. ledd, har man en "kan"-regel. Dette innebærer imidlertid at det beror på politiets frie skjønn å avgjøre om dokumentasjon skal kreves eller ikke. Beslutter politiet at dokumentasjon skal kreves, vil politiet være bundet av forslagetts krav til "minstedokumentasjon".

For de hundeeiere som har sin hund registrert i NKKs hunderegister, vil dette normalt ikke representere noe problem.

De øvrige hundeeiere, mer enn halvparten av alle, vil være ute av stand til å fremlegge noe "minstedokumentasjon".

Hvis politiet etter utøvelse av det frie skjønn krever dokumentasjon, vil dette kunne lede til at slike hundeeiere blir rettsløse, da den manglende "minstedokumentasjon" vil lede til avliving.

Det er derfor absolutt nødvendig at forskriftene gir regler om begrensinger for utøvelse av politiets frie skjønn, eventuelt at det åpnes for unntaksbestemmelser. Hvis dette ikke blir gjort, risikerer man at både hundeloven og forskriftene vil bli utsatt for sterk misnøye av mer enn halvparten av landets hundeeiere.

Videre oppfatter NKK det som en mangel ved forslaget til § 2 at intet er nevnt om politiets adgang til å kreve en kyndig undersøkelse av hundens atferd for å avklare om den er vel avbalansert eller har en lav "terskel" for aggresjon eller andre farlige egenskaper mv – jfr. hundelovens § 19, 3. ledd, med henvisning til 2. ledd, bokstav c.

NKK har vanskelig for å forstå at man i en forskrift vedrørende farlige hunder ikke har tatt med noen henvisning til denne bestemmelse, eventuelt sammen med nærmere anvisninger på fremgangsmåten sett i sammenheng med kravet til dokumentasjon.

Dessverre har man i praksis sett eksempler på at polititjenestemenn har hatt sviktende kunnskaper om rettsreglene for hundehold. Det er derfor nødvendig med en henvisning til hundelovens § 19, 3. ledd.

I forslaget til § 2, 2. ledd, skal amerikansk staffordshire terrier anses som farlig hund. Imidlertid er hjemmelen til å forby denne rasen, ikke at den er farlig, men at den angivelig lett kan forveksles med pitbull, jfr. hundelovens § 19, 2. ledd, 2. setning.

Det går da ikke an å innføre forbud mot rasen som farlig hund. Forskriften må i tilfelle klart gi uttrykk at forbudet skyldes forvekslingsmuligheten.

VII Om vedtektsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Justisdepartementet anfører at forslaget til forskrift ikke får noen nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser. Ser man på utviklingen i kamphundmiljøene i de 12 år man har hatt kamphundloven, er resultatene nedslående bortsett fra noen hederlige unntak i Oslo-området.

NKK er derfor av den oppfatning at hvis det skal gjøres noe effektivt for å komme kamphundmiljøet til livs, kreves det en vesentlig økning av politiets ressurser i denne forbindelse.

NKK har foran, på saklig grunnlag, fremkommet med flere innvendinger til deler av forslaget til ny hundeforskrift.

Dette må ikke oppfattes dit hen at NKK ikke ønsker å samarbeide med Justisdepartementet for å medvirke til et bedre hundehold i Norge.

NKK med sine over 215 samarbeidende klubber og samlet ca 90.000 medlemmer, er den eneste landsdekkende hundeorganisasjonen i Norge. Så vel NKK som samtlige samarbeidende klubber har som ett av sine viktigste formål å arbeide for et sunt og ansvarlig hundehold til nytte og glede for alle.

Vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB

Ole-Arild Fosmo
Generalsekretær